

Farní zpravodaj

OSTROVAČICE - ŘÍČANY

17. září 1995

Zdarma

Číslo 7

oprava - vyř. not. - OCTR. - čtvrtě ! !

DRAŽÍ FARNÍCI,

jak jistě již víte, bude se konat v naší farnosti mimořádná událost - v neděli 17. září t.r. v 15 hod. udělí náš otec biskup Vojtěch Cikrle svátost biřmování našim biřmovancům. Bude to jedinečná slavnost také z toho důvodu, že biskup do naší farnosti zavítá po 52 letech.

Bude to událost důležitá na prvním místě pro biřmovance, ale také pro celou farnost.

Svátost biřmování spolu se křtem a Eucharistií patří mezi tři základní svátosti. Je dovršením svátosti křtu, hlouběji nás napojuje na Krista a na církev a vybavuje nás dary Ducha sv. potřebnými pro osobní duchovní život i zodpovědný křesťanský život jak v církvi, tak pro naše svědectví ve společnosti. Každý biřmovaný křesťan není zodpovědný jen za sebe a za vlastní spásu, ale je nutné, aby se podílel na růstu Božího království hlásáním slovy a skutky.

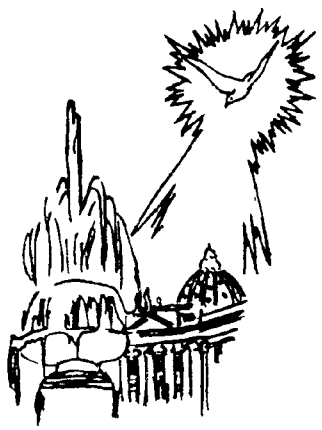
I když vlastní svátost biřmování přijme 28 kandidátů, my všichni budeme prosit o milost Ducha sv. pro každého z nás.

Mnozí z Vás jste přijali svátost biřmování před mnoha lety a můžete tedy obnovit funkci této svátosti, každý sám u sebe.

Přeji Vám všem hluboké duchovní soustředění, otevřenost srdce a bohatý užitek z milosti Ducha sv.

Váš duchovní správce

P. Zichřel Prokeš

CÍRKEV JE

- tak mladá
- tak aktivní
- tak moderní
- tak přijatelná
- tak radostná

- tak přátelská
- k životnímu prostředí
- tak bratrská
- tak láskyplná
- jako TÝ

NESMÍRNÁ CENA SVÁTOSTÍ

Svátosti jsou v životě člověka – křesťana – nepostradatelné.

„Teofán Zatvorník přirovnává ty, kteří odmítají svátosti, k člověku, který chce na druhý břeh široké řeky, ale odmítá člun a most. Je možné, že přeplave, ale je možné, že i utone, nebo se alespoň nerozumně unaví.“

T. Špidlík, Prameny světla

Po celé dva roky probíhala v naší farnosti duchovní příprava těch, kteří zatoužili a odpovědně se rozhodli přijmout svátost biřmování.

Ve 34 lekcích, které byly velmi pečlivě připraveny sestrou Helenou Maláškovou a našim duchovním otcem, si biřmovanci měli možnost prohloubit své znalosti v otázkách víry a života z víry a opravdu duchovně prožít celý církevní rok. S blížícím se datem této veliké slavnosti si asi každý z nich více uvědomuje, že okamžikem přijetí této svátosti musí mít na paměti nejen svůj duchovní růst, svoji spásu, ale také spásu druhých.

„Radost a naděje, smutek a úzkost lidí naší doby, zvláště chudých a postižených všeho druhu je radostí a nadějí, smutkem a úzkostí učedníků Kristových.“

Druhý vatikánský koncil

Že jeden za druhého zodpovídáme. Že tvoříme společenství.

„Katolík musí pochopit, že vůbec nemůže být katolíkem, jestliže svou víru neprožívá společně s druhými.“

Riccardo Lombardi

A tak bezprostředně před přijetím svátosti biřmování byla všem nabídnuta možnost vykonat si generální svátost smíření a ve dnech 13.–15. září završit duchovní přípravu formou Tridua v rámci večerní mše sv. v Ostrovačicích. Službu přijal P. Miloslav Kabrda.

Dík patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě důstojného prostředí v naší farnosti.

Věříme, že všichni, kteří prosí, budou obdařeni dary Ducha sv. a že každý z našich biřmovanců se stane světlem, které zapaluje.

Společně volejme: **PŘIJĎ, PANE NÁŠ**

Ref: Přijď, Pane náš, naplňuj nás,
Přijď, Pane náš, zapaluj nás,
přijď, Pane náš, oživuj nás,
Duchu svatý, přijď!

2. Přijď k nám, Duchu svatosti,
přijď k nám, Duchu moudrosti,
přijď k nám, Duchu lásky,
Duchu svatý, přijď!

1. Láskou srdce naplňuj,
vírou duši upevňuj,
sám nás pravdou uzdravuj,
Duchu svatý, přijď!

3. Přijď, ó Duchu, sjednot' nás,
přijď, ó Duchu, posvět' nás,
přijď, ó Duchu, obnov nás,
Duchu svatý, přijď!

H: GOCAM, Modlitba zpěvem, komunita Emmanuel

Tenor: Přijď, Pane náš, naplňuj nás. Přijď, Pane náš, zapaluj nás. Přijď, Pane náš, oživuj nás. Duchu svatý, přijď!

Soprano: Láskou srdce naplňuj, vírou duši upevňuj, sám nás pravdou uzdravuj, Duchu svatý, přijď!

OD PROKOPA KE ZDISLAVĚ

V době od 6. do 9. července se konala pout' z Přibyslavic do Křižanova. Byla to více než 50 km dlouhá cesta, které se zúčastnilo asi 270 mladých z brněnské diecéze.

Rozdělení do čtyř skupin, z nichž každá měla šátky určité barvy, jsme procházeli krásnou přírodou Třebíčska a Velkomeziříčska. Oživovali jsme ji svým zpěvem, modlitbami, hlavně však povídkami, kterého nebylo nikdy dost. V Třebíči, v bazilice sv. Prokopa, jsme převzali velký dřevěný kříž, do kterého byly zatlučeny tři hřeby. Každý z nich představoval jednu porušenou oblast našeho života. Byl připevněn také zelený věnec – znamení Kristova vítězství. Tento kříž se stal v následujících dnech naším průvodcem. Každý z nás si mohl vyzkoušet jaké to je, nést tíhu kříže. Ten se má stát putovním křížem mládeže naší diecéze a bude nás provázet na všech větších setkáních. Každý den jsme začínali nebo ukončovali mší svatou. Jeden den nás na dlouhé cestě posilovalo rozjímání u jednotlivých zastavení křížové cesty. Bylo to zvláštní, na cestě nás čekalo 14 křížů a u nich zaznívala slova: „Nechci, nesouhlasím, nemám čas, nenávidím, neodpustím,...“. Každý napsal na lístek ta slova, která nejvíc používá. Večer se daly všechny lístky ke kříži a my se modlili ze sebe i za ostatní, abychom našli sílu těchto slov neužívat.

Jindy jsme utvořili ve skupinkách dvojice (jeden neznal druhého). Jednomu se zavázaly oči a druhý ho vedl za ruku nebo jen hlasem celou půlhodinu. Zpočátku nám to nahánělo strach, ale za chvíli – po seznámení dvojic a po prvních rozpačitých větách – se napětí protrhlo a cesta se šátky na očích uběhla velice rychle. Až po splnění tohoto úkolu si většina uvědomila, jak to bylo hezké nechat se vést někým, kdo se nám zdá cizí a přitom je nám tak blízký.

A tak jsme se poznávali, stáli jeden vedle druhého při modlitbách, pomáhali jsme si s neobvyklou radostí a ochotou. Kostel v Křižanově a nově poznané brášky a sestřičky jsme opouštěli velice neradi.

Naše duše naplněné silou z této nádherné pouti však měly touhu zvěstovat radostnou zprávu o tom, že nejsme sami, a že je nepopsatelné krásné být – třeba i jen nepatrnou – částí tohoto společenství.

Ivana Pilátová

**Podepírá-li
církev
už jen Bůh,
je na tom
dobře**

Blaise Pascal

KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE

13.–16. července 1995 v Českých Budějovicích

Dalo by se dlouze vyprávět o krásné atmosféře tohoto setkání, o jednotlivých přednáškách, o mši svaté, při které zaznívala chvála Páně v jazycích.... Našla by se řada myšlenek, které by bylo dobré zdůvodnit, ale na to zde není místo, a tak dvě myšlenky za všechny:

1. Konferenci zahajoval o. kardinál Vlk, přítomni byli také o. biskup Liška a o. biskup Radkovský a jako vzácný host skotský biskup Maurice Taylor.

Právě tento posledně jmenovaný mluvil ve své přednášce o nutnosti *osobního* vztahu k Pánu Ježíši a vyprávěl k tomu následující příběh:

Staričkový biskup byl znám vroucí láskou a osobitým vztahem k Pánu Ježíši, a tak se ho jedenkrát ptali, jak to dělá, že je v tak důvěrném vztahu s Ježíšem.

Odpověď zněla: „Víte, já když ráno vstávám, hned říkám:

Dobré ráno, Ježíši.

A Ježíš odpovídá: Dobré ráno, Vaše Excellence.“

A samozřejmě ke správné vyváženosti křesťana patří také vztah k bližním. Na toto téma přednesl myšlenku o. biskup M. Taylor při závěrečné mši sv.:

Ježíš nám řekl, že máme milovat bližní.

Nemluvil o tom, že je máme mít rádi a sympatizovat s nimi.

Ne, to nepřikázal. On nám přikázal milovat bližního.

Milovat = umět něco udělat pro druhého, ochota k oběti

Mít rád = citová náklonnost

2. Druhá myšlenka je z přednášky Io Croissant z komunity Blahoslavenství.

Téma: „...Jako muže a ženu je stvořil.“

To, co v Písmu následuje, není však prokletím muže a ženy, nýbrž je to cesta k návratu do Boží náruče.

Muž má vládnout nad viditelným světem a žena nad neviditelným.

Materialistický svět nemůže pochopit povolání ženy, neboť nevěří v duchovní svět.

Feminismus = snaha učinit ženu jako muže = cesta mimo = útok proti ženě jako matce = doba apokalypsy – ďábel útočí na matku a dítě.

Zuzana a Josef Mokrenovi

PŘÍMLUVCE, DUCH SVATÝ,
KTERÉHO POŠLE OTEC
VE JMÉNU MĚM,
TEN VÁS NAUČÍ VŠEMU,
PŘIPOMENE VÁM VŠECKO,
CO JSEM VÁM ŘEKL.

Jan 14, 26

CHALOUPKY

Na Chaloupkách se nám velice líbilo. Byl to dívčí křesťanský tábor. Celkem nás bylo 15 děvčat a 6 vedoucích. Jsou to mladé a hodné dívky.

Každý den jsme chodily na túry – hledali jsme poklad, putovaly do Betléma... Za deset dní jsme ušly 54 kilometrů.

Program byl následující: 8 hodin budiček, pak následovala rozcvička, „témátka“, snídaně a pak už různé hry, modelování nebo vycházky do přírody, které se protáhly někdy až do večera. Nechyběla ani stezka odvahy.

Náš den jsme večer zakončili společnou modlitbou.

Tento tábor se nám velice líbil a příště, jestli bude možno, pojedeme určitě znovu!

Barča a Terča

DUCHOVNÍ CVIČENÍ „Na Hedě“

Od 18. do 24. srpna tohoto roku jsem se zúčastnil duchovních cvičení mládeže „Na Hedě“ ve Vsetinských vrších.

Znamenalo to pro mne hodně: pokrok v duchovním životě, prohloubení duchovních znalostí i fyzickou posilu. Vedl nás salesián P. Baran („dědeček“), který na své stáří podával na jednodenní túře obrovské fyzické výkony a v kopcích byl vždy první. Čas byl vyplněn také meditacemi a instrukcemi.

Považuji za velmi dobré i to, že jsme se zpočátku navzájem neznali a nevznikaly tak oddělené skupinky, ale teprve tam jsme vytvářeli nové společenství.

Tato duchovní cvičení byla přípravou na generální svatou zpověď.

Martin

Ve dnech 21.–25. 8. 1995 se konal již potřetí

VARHANICKÝ KURS

v půvabném městečku Domažlicích, jehož cílem bylo zdokonalení hry na varhany a získání nových zkušeností v oblasti liturgie a zpěvu. Zúčastnilo se ho celkem čtyřicet varhaníků z různých koutů Čech a Moravy (z původně přihlášených dvaceti).

Kurs probíhal v arciděkanském sále pod vedením lektorů prof. Bohuslava Korejce a Stanislava Příbyla.

Výuka teoretických předmětů začínala v půl deváté a byla zaměřena na několik oblastí: liturgie v teorii a praxi, základy pěvecké techniky, intonace, gregoriánský chorál, vícehlas, zásady správného hraní, responsoriální žalmy, organologie. Zároveň probíhala individuální praktická hra na varhany na kůru arciděkanského kostela. Odpolední vyučovací hodiny byly zakončeny nácvičkou vícehlasých písní a mší svatou v klášterním kostele, kde se zpívaly nastudované skladby.

Pro mne byl kurs nejen cenným přínosem po odborné stránce, ale dal mi možnost poznat mnoho dobrých lidí, navázat nová přátelství, poznat i jiný způsob užívání liturgické hudby a zpěvu při bohoslužbách v Čechách. Byl mi radostí v poznávání jiné krajiny i při společné večerní pouti ke sv. Vavřinci na nedaleký kopec za městem.

Pro zpěváky jsme obdrželi několik krásných písní k oslavě Boží. Kéž tedy získané zkušenosti z kursu, který mi byl umožněn díky našemu duchovnímu otci Bedřichu Provazníkovi, pomohou při sborové a varhanické práci a vedou k ještě radostnější službě našemu Pánu.

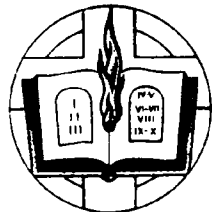
Dagmar Ryšánková

VYUČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ

ŘÍČANY:	středa:	1. třída	ve 12.15 hod.
		2. třída	v 13.00 hod.
		3. + 4. třída	v 13.45 hod.
OSTROVAČICE:	středa:	4. + 5. třída	ve 12.35 hod.
	<i>čtvrtek</i>	6. + 7. + 8. třída	v 13.30 hod.
		2. třída	v 14.20 hod.

Slovo rodičům!

V neděli 3. září, tedy na počátku nového školního roku, náš duchovní otec Bedřich s velikou vážností připomenul rodičům pokřtěných dětí jejich slib před Bohem. Tito rodiče slíbili, že budou své dítě (dětí) vychovávat ve víře.

Kolik z těchto pokřtěných dětí je rodiči posíláno do náboženství?

Kolik jich chodí na nedělní mši svatou?

Nebo si tyto rodiče nepřipouštějí, že slib daný Bohu musí brát vážně?

V jedné písni na izraelský nápěv se zpívá:

„Uč mne, Pane, slovo každé velmi vážně brát!

Ze slov Tobě jednou vydám počet,

Ty i prázdná slova znamenáš,

usvědčuj můj jazyk vždy, když hřeší,

uč mne slovo vážně brát!“

Věříme, že rodiče, kterých se toto zanedbávání křesťanské výchovy jejich dětí především týká, se zamyslí sami nad sebou a dají možnost svým dětem duchovně růst.

DĚTSKÉ MŠE

Opět každý 2. čtvrtek v měsíci mohou děti společně chválit, děkovat i prosit našeho nebeského Otce svým jedinečným způsobem, tak, jak to umí právě jen děti. S nadšením a spontánní radostí.

SCHOLA

Obvyklé zkoušky sboru jsou v pondělí v 17–18 hod. a budou zaměřeny na nácvik písní ke mši svaté. Protože se kvapem blíží vánoce a chceme přinést ještě něco navíc, budou zkoušky také v pátek v 17–18 hod. a nacvičovat se budou skladby pro vánoční koncert.

Přijďte mezi nás všichni, kteří rádi zpíváte! Postrádáme zejména mužské hlasy a při onemocnění kohokoliv ze sboru nás zůstane opravdu málo.

SPOLEČENSTVÍ MANŽELSKÝCH PÁRŮ

I v tomto roce se budeme scházet na modlitebních a povídacích setkáních na faře v Ostrovačicích. Přesný den není ještě určen, ale již teď se těšíme na společné duchovně prožité chvíle. Například Zuzka a Josef prožili o prázdninách duchovní cvičení v Brně, a protože jsme jejich příspěvek neotiskli, určitě si o zážitcích povovídáme.

Pokud se chtějí někteří manželé zúčastnit „manželských setkání“, je dobré přihlásit se Řezaninům již během listopadu.

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT V MĚSÍCI ŘÍJNU

* 25. října 1935 se narodil skladatel, hudebník, varhaník, ale především Bohu patřící a velmi skromný člověk – mistr **Zdeněk Pololáník**.

Při příležitosti oslav jeho významného jubilea se 22. 10. 1995 uskuteční v ostrovačickém kostele představení pana Částka „Bůh je láska“, které je ztvárněno podle Janova evangelia a k němuž hudbu napsal právě Zdeněk Pololáník.

Připojujeme se ke všem, kteří mu budou osobně blahopřát, a děkujeme, že svou tvorbou oslavuje Boha a zduchovňuje svět.

* V říjnu se uskuteční **přednáška s besedou** na téma: **SOCIÁLNÍ UČENÍ CÍRKVE A SOUČASNÁ SITUACE VE SPOLEČNOSTI**

Přednesou: p. Ing. Cyril Martínek

p. Josef Kaman

z diecézního Institutu pro šíření sociálního učení církve.

Bližší informace – přesné datum, místo, čas i podrobnější obsah této přednášky bude včas zveřejněn.

L. Jandová – Panna Maria růžencová

*Vše zná, vše žila – kromě hříchů.
I lidský pláč, jenž do kalichů
tvář pravou teprv leptá všem.
Přes vlny žalů Panna svatá
za každým ze svých dětí chvátá,
pod srdcem s živým Ježíšem.*

*A věčné lásky děj se snová
vždy znova, s každou duší znova,
jako když úžas rozjímá
tajemství tvoje růžencová,
ó Matko vtěleného Slova,
ó Matko všech, ó Paní má!*